

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Vita Innocentii Papae V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

ANNO
CHRISTI
1274.

ricum interpretor; qui, teste Eberhardo Altabensi, obiit anno 1284. De tempore Concilii Saltzburgenfis, quod apographum nostrum refert ad annum 1274. non contemnenda difficultas oboritur. Nam, testibus Eberhardo Altabensi & Sterone, celebratum est generale Concilium eodem anno 1274. apud Lugdunum, cuius statuta ut seruentur precipit hoc nostrum Saltzburgense Concilium in initio. Neesse ergo est vel † eodem anno Lugdunense & Saltzburgense Concilia celebrata, vel in numero mendum esse. Accedit quod Henricus Stero editione Francofordiensi hæc habeat: Anno 1281. a Friderico Saltzburgenfi archiepiscopo apud Saltzburgam Concilium celebratur. *Quæ verba numerata omnia dat etiam noster Eberhardus Altabensis: in cuius editione retinimus, propter sequentia & antecedentia, numerum anni 1281. licet manuscriptus codex Eberhardi habuerit (ut notauimus ibi in margine) annum 1286. sine dubio vitiose; cum Fridericus Saltzburgenfis archiepiscopus obierit anno 1284. An vero id ipsum nostrum sit Concilium Saltzburgense, cui adscriptus 1274. annus, omnino diserte; nescio: sed non puto. Bonum vero factum censui, lectorem admoneri. Quare autem potius duo diuersa hæc prouincialia Concilia fuisse putem, unum anno 1274. alterum 1281. celebratum, mouent me verba huius nostri Concilii hæc: Alioquin nos in proximo prouinciali Concilio ad reformationem prædicti ordinis, quantum de iure possumus, procedemus. Vbi vides in hoc Concilio promitti quasi proximum aliud. Et paulo post ibidem: In proximo prouinciali Concilio fidem nobis faciant priuilegiarum. Et iterum: In ipso proximo prouinciali Concilio, seu episcopali Synodo, quem terminum ipsis peremptorium assignamus, legitimis documentis edoceant. Imo singulis annis tum Synodus prouincialis cogebatur: quod colligo ex Viennensis Concilii his verbis: Singulis annis in Synodo illi qui clericos capiunt, &c. excommunicati denuntientur. Imo anno quarto Pipini regis in Concilio apud palatium Vernis statutum Canone quarto, ut bis in anno Synodus celebraretur. Hæc Canisius.*

† Quod mihi probabile, si singulis annis tunc celebrata Concilia, qui mos e Canonibus probus & notus.

V I T A

ANNO
CHRISTI
1276.

INNOCENTII PAPÆ V.

INNOCENTIUS quintus, Tarantasia, quod est municipium non procul a Maurienna valle in Alpibus situm, oriundus, ante pontificatum Petrus nominatus, ordinis sancti Dominici religiosus, propter scientiam & intelligentiam sacrarum literarum (erat enim doctor theologus, & super libros quatuor sententiarum & sancti Pauli epistolas commentarium scripserat) Ostiensis episcopus factus, ad extremum Aretii per cardinales secundum legem a Gregorio X. latam in conclaue ingressos in ponti-

Concil. Tom. 28. Gggg

ficem electus est XII. Kalendas Februarii tempore Rudolphi imperatoris anno 1276. Romam ingressus, ibidem sacro diademate apud sanctum Petrum coronatus est. Exinde amator publicæ tranquillitatis ad pacem componendam omnes cogitationes conuertens plures legationes misit ad Etruscos, iis sub pœna excommunicationis iniungens, vt armis contra Pisanos arreptis abstinerent. Michaelem Palæologum imperatorem Orientis fidei in Concilio Lugdunensi datæ admonuit. Venetos & Genuenses similiter monuit, ne se deinceps bellis lacefferent. Etrusci & Florentini pontificis mandato paruerunt: qui proinde ab interdicto per pontificem absoluti sunt. Veneti & Genuenses ab inchoatis præliis non destiterunt, ex quibus Innocentius pacis amantissimus eos extricasset, nisi præmatura morte præuentus fuisset: nam post quinque menses & aliquot dies ab electione lapsos defunctus, in basilica Lateranensi sepultus fuit.

V I T A

HADRIANI PAPÆ V.

HADRIANVS V. Genuensis patria, ex illustri Fliscorum familia natus, antea Ottobonus nominatus, Innocentii quarti nepos, a quo sancti Hadriani cardinalis creatus erat, dum ad comprimendam seditionem inter regem & barones Angliæ legatum egisset, subrogatus est in locum defuncti Innocentii quinti, IV. Idus Iulii, anno Christi 1276. imperante Rudolpho I. Qua de causa cum ad eum agnati sui gratulaturi accessissent, iis dixisse scribit Massonius: Vtinam me cardinalem prospera valetudine, non moribundum pontificem inuenissetis. Viterbium profectus, imperatorem ad retundendam Caroli regis Siciliae potentem insolentiam in Italiam vocauit. Sed imperator bello contra Bohemos suscepto impeditus pontifici satisfacere non potuit. Carolus vero omne belli robur in Græciam conuertit. Hadrianus inchoato Lateranensi palatio 40. electionis suæ die moritur Viterbii, antequam consecrationem consecutus fuisset. In conuentu fratrum Minorum ibidem sepultus est. Ecclesiæ